

защото ся луни, и злѣ страдае; понеже много
пѫти пада въ огнь-тѣ, и много пѫти въ водж-
16 тѧ. И доведохж го при ученицы-тѣ твои, и не
17 многохж да го исцѣлять. А Иисусъ отвѣща и ре-
че: О роде невѣрный и развращенный, до кога
ще бѫдѣ съ вась? до кога ще вы търпіж? до-
18 ведѣте ми го тука. И запрѣти му Иисусъ, та из-
лѣзе бѣсъ-тѣ изъ него, и оздравѣ момче-то отъ
19 онзи часъ. Тогази прист҃жихж ученици-тѣ при
Иисуса на самѣ и рекохж: Защо ный не многох-
20 мы да го изгонимъ? А Иисусъ имъ рече: Зара-
ди невѣрство-то ваше. Защото истинѣ ви ка-
зувамъ: Ако имате вѣрж колкото зърио сина-
пово, ще речете на тѣзи горж: Прѣмини отъ
тука тамъ, и ще прѣмине, и не ще ви бѫде ни-
21 що невѣзмозно. А тойзи родъ не излѣзва, о-
свѣнъ съ молитвж и постъ.

22 И когато ся намѣрувахж въ Галилеѣ, рече
имъ Иисусъ: Сынъ человѣческий има да бѫде
23 прѣдаденъ въ рѣцѣ человѣчески: И ще го у-
бійтъ и въ третій день ще вѣскрѣсне. И много
24 ся оскѣрбихж. А когато дойдохж въ Капер-
наумъ, прист҃жихж при Петра тѣзи които бе-
рѣхж дань-тѣ по двѣ драхмы за храмъ-тѣ, и ре-
кохж Вашій учитель не плаща ли двѣ-тѣ драх-
25 мы? Казува *Петръ*: Плаща. И като влѣзе въ
кѣщи прѣдвѣри го Иисусъ та му рече: Какъ
мнишь ты, Симоне? Царіе-тѣ на землѣ-тѣ отъ
кои зематъ данѣкъ или бирѣ: отъ свои-тѣ ли сы-
26 нове или отъ чужденцы-тѣ? Казува му Петръ:
Отъ чужденцы-тѣ. Рече му Иисусъ: Като е тѣй,
27 сынове-тѣ сѫ свободни. Но за да гы не собла-
знимъ, иди на море-то, и хвѣрли вѣдицж, и
първж-тѣ рыбж която ся закачи, измѣкни ѹж,
и като раствориши уста-та ѹ, ще намѣриши е-
динъ статиръ; земи го и дай имъ го за мене и
за тебе.